

**European Commission
Directorate-General for Competition**

State aid registry
Ref.: HT.582
1049 Bruxelles/Brussels
Belgique/België
Fax (32-2) 296 12 42.

Znak :

Data :

P/Ldz :917/2020 r.

Małdyty,09.03.2020 r.

Konsultacje publiczne w sprawie ujęcia przemysłu nawozowego w grupie sektorów objętych rekompensatami kosztów emisji pośrednich.

Jako przedsiębiorca **AGRO MAŁDYTY sp. z o.o. ul. Kopernika 1, 14-330 Małdyty** pragnę wyrazić poparcie dla przemysłu nawozowego w Polsce i UE w kwestii ujęcia tego przemysłu na liście sektorów kwalifikujących się do rekompensat kosztów pośrednich.

Polska jest producentem produktów żywnościowych i tym samym stanowi wkład w samowystarczalność żywnościową w Unii Europejskiej, a będąc eksporterem poprawia bilans w handlu zagranicznym UE. Produujemy rocznie między ok 30 mln zbóż. W strukturze upraw od lat Polska ma wyższe od średniej europejskiej udziały zbóż konsumpcyjnych, czyli dobrej jakości, na co wpływ ma klimat, charakter gleb, specyficzną kulturę rolną. Rolnicy zapewniają bardzo różnorodne, przystępne cenowo, bezpieczne produkty wysokiej jakości. Unia Europejska z zasady jest samowystarczalna żywnościowo. Jednakże do prawidłowego wzrostu i rozwoju, rośliny uprawne wymagają różnych składników mineralnych. Za niezbędne uznaje się obecnie siedemnaście pierwiastków. Trzy z nich, węgiel, tlen i wodór, określa się mianem pierwiastków biogenych (biogeny). Pozostałe czternaście pierwiastków definiuje się jako składniki mineralne, w tym sześć określa się mianem makroskładników. Niezbędność tych składników została udowodniona doświadczalnie i naukowo na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat i są to azot, fosfor, potas, magnez, wapń i

siarka. Składniki te są zawarte w różnych nawozach mineralnych w zależności od ich składu. Dzięki nawożeniu upraw rośliny rozwijają się prawidłowo dając wysokie plony z hektara stając się zabezpieczeniem żywnościowym w Europie. Ważnym jest aby przemysł nawozowy i my jako przedsiębiorcy, dostarczali producentom rolnym produktów o wysokim standardzie jakościowym oraz optymalnym składzie nawozów, tak aby gwarantowały odpowiednią wydajność oraz przyczyniały się do dobrej jakości pożywienia. Ten warunek spełniany jest europejskich producentów nawozów którzy z pełną odpowiedzialnością ponoszą koszty polityki klimatycznej mimo iż konkurenci spoza UE tych kosztów nie ponoszą. Warunki konkurencji pomiędzy rolnikami z UE i spoza UE coraz bardziej się zaostrzają, co widać po statystykach bilansu w handlu zagranicznym, gdzie UE traci swoją pozycję eksportera. Dzieje się tak m.in. dlatego, gdyż producenci rolni UE ponoszą koszty licznych regulacji, w tym polityki klimatycznej bezpośrednio i pośrednio - poprzez wzrost kosztów surowców produkcji rolnej, w tym nawozów. Posiadanie produkcji krajowej gwarantuje bezpieczeństwo i dostępność środków do produkcji rolnej przez cały rok, w przeciwnym wypadku może braknąć nawozów w okresach dużego zapotrzebowania lub trzeba będzie zapłacić wyższą cenę. Według GUS w 2018 roku liczba gospodarstw rolnych posiadających użytki rolne wyniosła w Polsce około 1 425 tys. tj. o 1,4% więcej w porównaniu z rokiem ubiegłym. Gospodarstw posiadających powierzchnię powyżej 1 ha użytków rolnych było ok. 1 401 tys., w tym ok. 1 180 tys. posiadających powierzchnię zasiewów. Rolnicy zapewniają bardzo różnorodne, przystępne cenowo, bezpieczne produkty wysokiej jakości. Dlatego też potrzebują stabilności pod kątem dostępności środków do produkcji rolnej w postaci nawozów. Bezpieczeństwo żywnościowe UE pośrednio zależy od ciągłości dostaw środków do produkcji rolnej, w tym nawozów. Takie gwarancje dają możliwość dywersyfikacji zakupów przez rolników. Energia jest często drugim, po gazie nośnikiem kosztów produkcji nawozowej i producenci UE tracą kosztową przewagę konkurencyjną, gdyż koszty energii - już i tak jedne z najwyższych na świecie - stale rosną, głównie za sprawą mechanizmu ETS. Wnosimy o częściowe wyrównanie tej niekorzystnej pozycji kosztowej wobec konkurentów spoza UE, w postaci rekompensat kosztów pośrednich dla przemysłu nawozowego oraz ujęcie przemysłu nawozowego w grupie sektorów objętych tymi rekompensatami.

W Unii Europejskiej żyje 500 mln konsumentów, którym należy zapewnić nieprzerwane dostawy zdrowej, pełnowartościowej żywności po przystępnej cenie. Wszystko wskazuje na to, że otoczenie gospodarcze pozostanie niepewne i nieprzewidywalne. Już teraz istnieje wiele wyzwań, a w przyszłości mogą pojawić się nowe. Jednakże istotne jest aby uchronić europejski przemysł nawozowy (NACE 2015) przed ucieczką produkcji, a tym samym ucieczką emisji, zatrzymaniem inwestycji, spadkiem rentowności i rosnącym bezrobociem, potrzebne jest rekompensowanie skutków kosztowych polityki klimatycznej.

Z poważaniem

PREZES ZARZĄDU
mgr inż. Janusz Siepiola

CZŁONEK ZARZĄDU

Dariusz Kłosowski